

مقاله آموزشی

مقدمه‌ای بر تشخیص بیماری‌های عصبی- عضلانی

(بخش اول)

کیمیا کهریزی

چکیده

بیماری‌های عصبی- عضلانی گروهی از اختلالات ناهمگون و پیشرونده استند که در آنها واحد حرکتی در گیر می‌شود. واحد حرکتی از سلول‌های شاخ قدامی نخاع، عصب محیطی، محل اتصال عصب با عضله و سلول‌های عضلانی مرتبط تشکیل می‌شود. این گروه از بیماری‌ها را به چهار دسته تقسیم می‌کنند: ۱) میوپاتی‌ها و دیستروفی‌های عضلانی مثل دیستروفی‌های عضلانی دوشن و بکر؛ ۲) بیماری‌های عصب محیطی مانند بیماری شارکوت‌ماری توث؛^۳ ۳) بیماری‌های محل اتصال عصب با عضله نظیر نشانگان مادرزادی میاستنی؛ و ۴) بیماری‌های شاخ قدامی نخاعی- عضلانی. در این افراد معمولاً دستگاه عصبی مرکزی و سطح هوش طبیعی است و اشکال اساسی در دستگاه حرکتی بیماران است. نشانه‌های عمدۀ شامل ضعف عضلات اندام‌ها و گاهی تنہ و عضلات خارجی چشم است. اکثر این بیماری‌ها ارشی و پی‌آیند جهش‌های زنی و اختلال در بروتئین‌های عضلات هستند. به دلیل پیچیدگی علائم و تشابه نشانه‌ها در انواع متفاوت این بیماری‌ها، تشخیص قطعی چندان آسان نیست. جهت تشخیص بیماری معاینه دقیق بدنشی، ارزیابی نوروЛОژیک، مشاوره ژنتیکی و بررسی‌های آزمایشگاهی کمک کننده هستند.

واژه‌های کلیدی: بیماری‌های عصبی عضلانی، واحد حرکتی، میوپاتی، دیستروفی شاخ پیشین نخاع، مشاوره ژنتیک

مقدمه

پیشرفت‌های سریع در تشخیص مولکولی بیماری‌هایی مانند آتروفی- نخاعی- عضلانی، دیستروفی عضلانی دوشن و بیماری شارکوت‌ماری- توث، پزشکان را در مورد لزوم انجام آزمایش‌هایی نظیر EMG و بیوپسی عضلانی با تردید روپرور کرده است. اگرچه این آزمایش‌ها در مواردی همچنان مفیدند، انجام آنها پس از ارزیابی بالینی اولیه وامکان انجام تشخیص دقیق مولکولی و صرفه اقتصادی بستگی به نظر پزشک معالج دارد (^۱، ^۲ و ^۳). راهکار توصیه شده برای تشخیص بیماری‌های عصبی- عضلانی با شروع در دوران کودکی در جدول ۱ آمده است.

تشخیص

بیوپسی عضله اولین بار در سال ۱۸۶۸ توسط دوشن انجام شد. بیشتر بررسی‌های قبل و بعد از آن تاریخ بر روی بافت عضله پس از مرگ

1-Meryon 2-Duchenne
3-Murdin 4-Hafman
5-Batten 6-Nerve Conduction Velocity
7-Electromyography

بیماری‌های عصبی- عضلانی اولین بار در سال ۱۸۵۲ توسط مربیون^۱، پس از آن در سال ۱۸۶۲ توسط دوشن^۲، سال ۱۸۹۱ توسط موردینگ^۳، در سال ۱۸۹۳ توسط هافمن^۴ و در سال ۱۹۰۳ توسط باتن^۵ شناسایی شدند. بر اساس اطلاعات موجود، از هر ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ نوزادی که متولد می‌شوند، یک نفر دچار این بیماری‌هاست. شرح حال دقیق و معاینه فیزیکی اصولی قضاوت در مورد اهمیت و تعیین علائم و نشانه‌های بیماری ضروری است. این ارزیابی‌ها سبب مشخص شدن ماهیت بیماری، رسیدن به تشخیص دقیق نهایی و بر این اساس، گاه رفع نگرانی‌های بیمار و والدین و اطمینان‌بخشی به آنها می‌شود.

با پیشرفت دانش ژنتیک و ابداع آزمون‌های غیرتهداجمی جدید، انجام روش‌های تشخیصی مرسوم، شامل سرعت هدایت عصبی (NCV^۶)، الکترومیوگرافی (EMG)^۷ و بیوپسی عضله ضرورت کمتری دارد و

*کیمیا کهریزی، MD
تهران، اوین، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی تهران، مرکز تحقیقات ژنتیک
تلفن: ۰۲۴-۷۸۱۴ / Email: kkahrizi@uswr.ac.ir